

Dz.U. 1999 Nr 88 poz. 984

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 października 1999 r.

w sprawie warunków, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny, oraz wypadków, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego, mogą być dokonywane w tym miejscu.

Na podstawie art. 288 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny (Dz.U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa warunki jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny, oraz wypadki, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w tym miejscu.

§ 2.

1. Organ celny z urzędu może wyznaczyć miejsce, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego.
2. Organ celny na wniosek osoby zainteresowanej może uznać miejsce, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego.

§ 3.

1. Miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny musi spełniać warunki gwarantujące w szczególności zapewnienie nienaruszalności i tożsamości znajdujących się w nim towarów.
2. Miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny musi spełniać warunki techniczne, zapewniające możliwość wykonywania kontroli celnej oraz innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego.
3. Miejsce wyznaczone lub uznane powinno być odpowiednio oznaczone.
4. W przypadku wniosku o uznanie miejsca, w celu jednokrotnego dokonania czynności przewidzianych przepisami prawa celnego, organ celny w szczególnie uzasadnionych wypadkach może odstąpić od wymogu określonego w ust. 3.

§ 4.

1. Miejsce, w którym mogą zostać dokonane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, z zastrzeżeniem ust. 2, może zostać wyznaczone lub uznane:
 - 1) w wypadku, o którym mowa w art. 36 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny (Dz.U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z

1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802), zwany dalej „Kodeksem celnym”, jeżeli wyznaczenie lub uznanie tego miejsca jest uzasadnione:

- a) umową międzynarodową,
 - b) ważnym interesem państwowym,
 - c) ważnymi względami służbowymi,
- 2) w innych uzasadnionych gospodarczo wypadkach.
2. Miejsce, w którym mogą zostać dokonane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, może zostać uznane w wypadku stosowania procedury uproszczonej, o której mowa w art. 80 § 1 pkt 3 Kodeksu celnego.

§ 5.

1. Wniosek, o którym mowa w § 2, powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub adres siedziby wnioskodawcy,
 - 2) numer identyfikacyjny REGON,
 - 3) numer identyfikacji podatkowej NIP,
 - 4) czynności przewidziane w przepisach prawa celnego, które będą dokonywane w miejscu uznanym.
2. Do wniosku należy dołączyć:
 - 1) aktualny wypis z rejestru sądowego albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej,
 - 2) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do użytkowania miejsca, które ma zostać uznane,
 - 3) szczegółowy opis miejsca i jego plan sytuacyjny,
 - 4) opis warunków, które mają zapewniać nienaruszalność i tożsamość towarów,
 - 5) określenie wyposażenia i sprzętu technicznego niezbędnego do wykonywania w miejscu uznanym kontroli celnej lub innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego,
 - 6) dane lub dokumenty uzasadniające uznanie miejsca.
3. W wypadku, o którym mowa w § 4 ust. 2, wymogi dotyczące wniosku o uznanie miejsca, w którym będą dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, regulują przepisy dotyczące procedury uproszczonej.
4. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, powinny być dołączone w oryginałach lub uwierzytelnionych kopiach i sporządzone nie wcześniej niż trzy miesiące przed dniem złożenia wniosku.

§ 6.

1. Organ celny po złożeniu przez osobę wniosku o uznanie miejsca, sprawdza zgodność danych wynikających z tego wniosku.
2. Przed wydaniem decyzji w sprawie uznania miejsca, o którym mowa w § 3, organ celny może zażądać przedstawienia dodatkowych danych lub dokumentów, wymaganych na

podstawie przepisów odrębnych, związanych z działalnością wykonywaną w takim miejscu, oraz szczegółowy tryb i warunki ich wykonywania.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach decyzja, o której mowa w ust. 3, może zawierać określenie terminu, w jakim czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w tym miejscu.

§ 7.

Osoba, która dokonuje czynności przewidziane w przepisach prawa celnego w miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, jest obowiązana do niezwłocznego poinformowania tego organu o zmianie danych zawartych we wniosku lub dołączonych do niego dokumentach.

§ 8.

1. Decyzje w sprawie miejsc wyznaczonych lub uznanych przez organy celne, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, pozostają w mocy.
2. W sprawach wszczętych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.

§ 9.

Traci moc zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Cel z dnia 8 października 1997 r. w sprawie warunków, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny, oraz wypadków, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w tym miejscu (Monitor Polski Nr 76, poz. 720).

§ 10.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.